

ליקוטי אמרים

פרק ח ועוד זאת במאכלות אסורות שלכך
נקראים בשם איסור מפני שאף
מי שאכל מאכל איסור בלא הודע לשם שמים לעבוד
ה' בכח אכילה ההיא וגם פעל ועשה כן וקרא והתפלל
בכח אכילה ההיא אין החיות שבה עולה ומתלבשת
בתיבות התורה והתפלה כמו ההיתר מפני איסורה
בידי הם"א משלש קליפות הטמאות ואפי' הוא איסור
דרבנן שחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה כו'
ולכן גם היצר הרע וכח המתאוה לדברים האסורים
הוא שד משדין נוכראין שהוא יצר הרע של אומות עו"ג
שנפשותיהם משלש קליפות הטמאות משא"כ היצה"ר
וכח המתאוה לדברים המותרים למלאות תאוותו הוא
שד משדין יהודאין לפי שיכול לחזור לקדושה כדלעיל.
אך מ"מ קודם שחזור לקדושה הוא ס"א וקליפה וגם
אח"כ הרשימו ממנו נשאר דבוק בגוף להיות כי מכל
מאכל ומשקה נעשה תיכף דם ובשר מבשרו ולכן
צריך הגוף לחיבוט הקבר לנקותו ולטהרו מטומאתו
שקיבל בהנאת עולם הזה ותענוגיו מטומאת קליפת
נוגה ושדין יהודאין אא"כ מי שלא נהנה מעוה"ז כל
ימיו כרבינו הקדוש.